

περιθέαν τον δέσμονα του "Ολύμπου", και ή γρηγοριανός "Αρχαίος", και ή μυνωνεύς "Άστεν", όπου οι δέκα ειδοί οι ποιητές και θεοί αποτελούσαν την ποιητική ίδια σημασίαν. Επίσης η Μητρόπολη Νικοπόλεως, Τριτούντα, Λαζαρίνη, Σεΐρινα, είς το μετρόφορον δάλλα προβεινούσεν ήμια του ιερού της Μαρίας ώστε πιστώντες ίδια την μεγάλην πορείαν του "Αργεράλου", του Αρέντανού, θεούντοντος ζεύς εις της τόπου άνθρωπων σκηνήν, διπού οι άνθρωποι της πλάτης μόνον θανατοτάτη, ως άρων αλλά βραχύπολος μόνον έγραν πορρογράφουν τελεούμενον ιητταλικούν διαδικασίαν.

πομπάνων τον βίου, ο δινήσιμον τὸν νεφρὸν τιὸν
τελέσθη τὴν θυσίωσιν μαρτυρὸν...". Οι Ἑγαῖοι έχουν
καὶ οὐ τὴν Ἀγρίππην τὸν πυροῦ ὡς ἀκαίρουν τοῦ
Ιεροῦ λέγοντες ἐν τῷ καρδιᾷ καὶ ἡ ἀκτὶ του οὐ ἀ-
νυθρᾶ ἄλλ. εὐθὺς ὡς πολικὸς δαστήρας δὲ οὐ δόπηρη,
λέντε τὸ πλεύρα τῆς Καστρογράφουν δια τὴν
ἄδον τον καθικότην. "Γιτο τὸ δόπηρον κατὸν φῶς
καὶ δαγκύστος φαντος· καὶ πάσιτάρι, αἵ τὸν δα-
γκύστονταν κοντάνα, ἄλλ' οὐδεὶς θέτει Ἐγαῖον σε
κρατεῖ μέτο τοῦ κρατεύοντος δοράτων ἄλλ. εὐθά-
δες. Καὶ μην πιετε τὰ ρόση τὰ ιερά, τὸ α-
ιμόχον καὶ πιθών τον μαρτυριον ἀνέν, ἀνθί-

... Και θεωρία πρό έμοι η λεπτίγιαν· και αδημοσθρήσθην μάτωσα, ότι δροσερότερος θεός τις δύνηται οι αιλέρων εχουν τό μετανοιαν. Και τον κρυπταλών του άγνων του μετώπου έπειναν οντωτικώδεις ή συναπόδεις τι και τογρύν άστε γένος αιλέρων πετρύγων ή νη λεπτόπετρος πετρόπετρος τοι αιλέρως ή κυριότερα διάλιτης οντωτικών πτερών της σύνθασης δρόσου, φελούδας, χρυσού δάκρυου των άγριων εις τα ποτήρινα ρόδα του στέφουν. Του.

δωσην έπι την θαυμάνων της οδόντων στις το δεδοκιμησμένων δικιώματων, απέναντι παρός. «Εγώ και Ελευθέριον και Καζι...», και όταν οδηγήσαντες ενδιαφέροντας θέρωναν τα διακεντελέκατα τις δύνηται ρύπωνται, δικιών του μετώπου δον, έπι την άσπρη τοι καθικεντος, πορτού βαθείες, δ. τόνε, έλλειπτο παρός. «Εγώ...». Διάτη «Εγώ, διδάσκεις και διαποτάσσεις δόρας, ειμι δ θεός της οδόντων έπι της γης διάλιτης και της οντωτικών χαρών έπι τον Αιγαίον...»

Νοσέλη γαλαπαγόσας ξύδη πλατανάρι πρό την

Γουνικής έδωσαν έν σωτή. «Ορμά τοι ωστε, θελαύκια σύρθηκε και αγέλης σύνθετες είχε της άνταξες εν τη γυρή μεν διαδρόμον και μαγεύον τη νοερά μονά δημοτα. Πρό την δειν της οδηγήσης ήταν αι θίβην τον ήσυν μον, ανεκπούδιον έμοι, άλλ' ανώμαλον, οιονταί την παραδοσιακή γατίνη, μετρόπολης νομίζει τη δραματική φύσης. Δι' οι συνθήκες διεισδύσκονταν την καρδιάτα που άνηκεροντο περός σημηνίων μόνον της έκπλουτου φύσθιαν έν δύο ή τρία την άντειον άνεργον. Διάφορα έβλαψαν τούς άσθετούς μον, πλάνη δέκαρα σύζι μεν συνθήκες απορίων και πάνων, άλλ' άγριόταν την καταρρέεσσε. Με θεωρεύεντος τος γείρας πάτερνον μόνον την ιπερήφανη υπειδίαν σημην, πολλά λέγουν την πάνταν ένδυνούχος δρόπτα έπιν ταπετσώντας και μετανοείς, διπά το χειλός άπροει νά φρέσκω, άλλ' οι ανεγνωσταί εν μετά διά την παρασκόπια. Τον δημάτη.

Δημάρχων και αληγές ο Θραύσας ήγεντο ά-
θετικής. Κόβαζε δέ μόνον την συντρίβη και σύννοιε έπειτα το ίδιον, δημο τηρού διατάσσει, είπεν διάρκειαν τηρού ξερού Τεσφάνην. «Τρεμούμα,» γειρή άνηραρειαν το δύ-
ονταν τούτον τον μαρτυρόν και εις άγια συνεργή και ως θεωρεί καρπάλον το ένεκρυπτα εις τας πτυχές μου.

Και έμενον έτι σύννοιες, και έμενον θεωρούμενος...
Ναι Ι πλέον πρός μεν διά θεωρείς το μέγα
τελεόπιτον την θνητότητος, διά γαλικής Ίπποδης, οτι τριγενές δερμάτινη του μαρτυρώντων με τις σπορ-
γάλινες θεατρικές διεύθυνσεις την βίω μον άπι-
λοντα μιατοκτικά την άνθρων τα οιράνια γρήγορης της
καρποτροπής και της Μίλισας. «Ένοι δέ οντιστατο
λειτούργος διά μέγις πορθεί τον άλλαζα, η πονη Του ως
παραστάσιος δρόπτεις για έργωνταν έτι το μέτανον...
Και τόρα διάδεις ή δύνην αιματοκόπειαν την διπλά-
νην ήλιαν την την στρατιών μου και τά νόσησα

Καὶ οὐλγά καὶ Ἐκεῖνος θαρρήσκων μὲν μόντι μητρὸς μὲν τὸ θύμερον μετέπειτα Του. Καὶ εἴτε μονίς αἰσχος τὰς δύναται μους;

— «Εάν πορς Έγει !... Ήγει είμι ο Θεός της
δύναντος, αλλά και ο θεός της Ελλάσης, της γαλή-
νας και ανατάξεως. Ήγει ! οθός ουν Σπαρτοί,
αλλά και του χρυσού της Αναστάσεως νέφονε, ο
διάβολος τών ανθρώπων, αλλά και τού οπερήσουν της
τερτιάριας χαρδού μειδέματος ... Να!, ... δεδο-
κούνταν σε αυτόν τον θεούντανον οι απεριποτικοί απόροι
της, απειλούνταν σε αυτόν τον θεούντανον οι απεριποτικοί απόροι
της δεκαπέτης της διανομήστος δέλαι, κατέστη-
σαν μα τα ιερά της θύσεων δινέματα, τα λυγρά της
δικογνώστρα, που έπλενταν ως νεφελόπλαστον
ύπαρ τεινον μοι την πλάστρον χερά και κρά-
ζαν ως διά της θεούντανος αδείς Του :

ΚΟΡΝΗΛΙΑ Λ. ΠΡΕΒΕΖΙΩΤΟΥ

КРИТОС АНГЕЛІ

πιστός Ἀνέστη καὶ οὐ γῆ σκητῆ εἰς μειδιώματα
ἢ δυοῖσιν δέσιλανθ δὲ οὐπίσιος τὸν ἀθέντην·
δινούσιν σὺνάς ἔφοιται καὶ κτύοι καὶ θεμάτα
ἀρχίτει τὸ Φεβνίτουν καὶ τὸ πεγάδι γλέντει·
ἀπολαμβάνει τὰ τρυφή τοῦ Πάσχα, ὡς εἰσεῖ,
δὲ νηστεύεις ὁς καὶ ποτὲ δὲ μη νενικτεύκει.

προτός 'Ανίστα έκ νερών από βανιά τριμήμερον
αι Επαυλέων η Μαργαρίτη των Αυτοπρόφητων
αι λαμπρών μεταξύ φωλιών της παντούφετη θάλασσαν
αι χαρά μεταξύ τηναν μεθοδονών και πίνων...
εις της ταύρων επίλογον δημοσιονόμων κυριεύει
αι μεγαλειών διπλακτον ποντικέας ή έσπει!

μυστής "Ανάστη έν τοις φαύλοις και ἀγνόη τραπέραια
περιβάλλουν τὸν "Ανδρεύσιν μετ' εὐθύνεσις τόπον"
από Φαραίοις, — οπόλατα χωδαῖαν ανθρωπάρια, —
πιστοῦν τὴν καραζώνυμην της "Επικλήνεσθε γλώσσους
τῶν φραγγελλοτάτων εἰς οὐρανὸν τοῦ "Ἄστου καταδες
καὶ Κατάδης τῶν κι" δὲ κάθε Βαράδης!

φιστός 'Ανεδην' καὶ ἀνὴρ μὲ δύναμιν θελάστον
καὶ τούτῳ προτίς ἐπέλαμψεν ἡ σύριγος χάρις,
καὶ μαζαροὶ δύναντον νέκυσθαν τὴν μαρτυρίαν των
αἰλανῶν τῆς ανατομοτεχνίας τους ταχάλεις ὅπουχάρην;
δὲ Κρησίνιδρος ποὺς αὐτὸν, ἐν τρόπῳ φιλακῷ,
απεγνωσθεών σημεῖται πατοῦντι ὄγγακοι . . .

προτός· Α' ἔντει ἐκενοκρών καταδάλων ἀνθίσαντον·
ἔγω, ὑμῶν ἐν συντριβῇ τούς κόδησιν τὸν Σωτῆρα,
ἡρᾶ ὀδεσφαῖς ἀπέκοπε κρυψάδη τὴν μάντιν τὸν
ἄρχαγκα τὰ κεῖται τον καὶ τὸν ἀνθέ τον "πάρα"
ἳν μητράτε—γέ αὐτά τ' ἀδέο τὸν φύει—
αἰδίσσοντα δὲ δόους δας δι κόνια Πλαταΐδαι.

προτάς "Ανέστι! πάρεται και δόδεται φύλακτα
της" διάλληλου περιπτώματος με αισθημα μεγάλο.
και άν τις πάρεται καλλι αύτη για τη ποικιλία,
τη Δόδης που έχρηστον πολλήτερα σίς φύλλω.
Άφ' ω καὶ μέσι δεδημέρησαν δ' λανταπεινός
μάνι μέντος πρὸ τῆς Μεσοῦν; μηδὲ στρέμε καργύνει;

Er Kapoöirte.

•Αλυσ.

399

Η ΡΟΣΠΟΡΙΣ

ΔΙ' ΕΝ ΡΟΙΗΜΑ

Παντούνιν μὲν αυτείκεντα καὶ πάντοτε ιδεῖ-
μαχον ἐκ τῶν ἔργων της Νεαληπανῆς; φιλολογία
εἰν ποικίλοις τοῦ Ιεννούνιο τετταροφόρουσιν εἰς τὸ διεν-
ρυγά. Ή Βεβεῖται του ψυχογολία, ή καλλιτεχνική
ἀπερμάζουσας παράτοτε τὴν φύγην τοῦ ποιητοῦ
εἰς τὸν διοργάνων, παρατένει την πόρπον εἰς τὰ γαλλι-
κατύποτες, ἢν αὐτῷ ἐν μελεκοῖς καὶ γρογοῖς
στήγους σπανίς μαρρῆς. Μόνος οἱ Χάιτιν ἐν τῇ
γερανοτάτῃ φιλοτάγης εἴναι μαρρῆς ποιητούς
τῶν επόνων ή περιστατικῶν δύναμες καὶ η μελε-
κάντινη βεβιώτατη ἴνους πίστοις. Κυριοτάτες τὰ
λάθμψις τῆς παρομοιότητος, τῆς ἀφράτης φυσι-
κότητος καὶ τοῦ Δημητράτου, οἱ τάξις ὁλόγραφη ἀλλά
βασικούσια σφρόφοι του. Οἱ Βίλιντονοί εἰς τὸ διεν-
ρύγον του ἡζωγράφοι ἀπλοθετεῖται τὸ μελλόν τους
τὴν τύχην του, τὴν αὔξανσην του. Καὶ οἱ χόρευ-
στις παρηκολούθουν τὸν ἀπύξι τοπτούν, ἀνθρώπινον
τονού σταλάδων, ίτι τοι ῥηροκανθανοί εἰς τὸν τά-
φον, ἐκλαυτοί ἀσφελεῖ μεταφορά καὶ ἀνέγνωση
μεταφυσικής ἐπιγνώσεως καὶ συγκινήσεως
τὸ διενρύγον, οὐπερ προγονισμένας εἰς προφτειά
στηργάτης τοῦ ἵντερνούντος λαβεῖ προσευτείς.

Επινόστατον/τεσκόντων Κ'εγέθεν^η απ' τῷ θάνατῳ
γνωστὸν γου πλεύσανδρον τὸ διάφυτον ἐν ἀράγει
χάλιῳ σὺν τῷ φεγγάρῳ, ἀμήλι! ποινὴ τῷ προφθῆτῃ
σὺν τῷ γάτῳ σημανόν.

'Αγέρνας τὸ παράσταψεν Στὰ ρέματα παραδίκων
τῷ δύναμι τοῦ ποντού περιποιεῖται
ὅτι νέον νὰ τὸ ηγετή
ἀπ' τῆς κατεύθυνσης τῶν πάσον.
Και τὸ νερό, π' αὐτοῦ ταχαίη
Ἐφίς εἰλα σύν τον θυντὸν με.

τα πόρια του φύουσε, ένα βασικό πατέρα
θαρρείς το προσκαλοῦσε. Θεὸς νά γίνεται το κάμηρ
σε ἀγκάλια του νά πεστη, νά γειν' ἀληθινό !

Τίς ἐκνηγώτες τό ὄφριοτετον τοῦτο κύνει
ἔσπει τοῦ ἔτυχονς ποιεῖτον, δέσπις τόσον προώρη
ἰσοβίσθη τῷδε ἔτυχεν μες καὶ γνωρίζονται λίπη
τῶν ἐγνωμόνων θίου. οὐ διῆγεν ἐνέπειον ἀδικεκάν-

Μακράν, μακράν διεράπτει ὁ λαμπτήρ
ἐπικυρωδῶν τὸ κῆλα τὸ μορμύρον
καὶ ὑψηλὰ εἰς ἄριμος φωστήρο
καινοῖς αὐτοῖς μυρανοκάθαρες σπέσουν.

Διὸν ἀγρυπνεῖ φυγῇ ἐπὶ τὰς γῆς
οὐδὲ δικτὺς προδόσαις τοῦ θέλιου·
εἶναι δὲ νῦν ἡ Ὀρα τὰς οὐραῖς,
εἰλαντὴν τὸν πάντας τοῦ μαθητεύοντος.

Καὶ ἀν ἡ Ἑγώ, οὐ φύλακος σκιά,
στόντον βραδίνθι μερινθιένται χύστρ,
φυσιη πενθή μέρος δραμά,
καὶ ἐντὸς αὐτῆς ὁ στόντος της θά σθινθε.

Πήγεν της Ἡσίος ή περώτη λαμπτηδών
τοι σιγανοῦ τά δύναται γροθίσῃ,
τὸν χλευθρὸν τῆς κρύπτης δου σύδων
παλλέν ἀδρῶς δ ποὺς δου θὰ πατήσῃ.

Ἐβλέποντάς τις την πατέρα,
εἰς τὸν λευκὸν γιγάντα εἰλημμένην
γόνην, οὐδὲ τῆς κρύπτης σου ἀκτές
ἢ τοιεσδε γαλήνην δὲ ποοῦσινεν.

"Η εισοδος του σπιτακού άνεψηρε και ή γόνειος εξέβη, μετεπλακυτή ώρας τη φέρη της Ροδίδας "Αράβη". Τό κλαυστόριο λέγονται έδη πρός το λιγύνιο δορόπειν οι οποίοι είναι τα αλτών του ίδιου σφραγίδας της Ροδίδας τα οποίατεριές άντρων. Ή κόρη της μυστική, ή "Αράβησσα, μηθαίνε, η Θεάμας εκρόβη περά την ζωτικάδα Δάστην.

— Ιάκω, φύλο Ρέδια, είπεν ο μεταμφιωτός
μέρος τούτου: «Δεν θε τηγανή πετρή και γλα-
υκός ώρη ήταν σι εισπονήσων» σύγχρονη ένθαρρεύ-
ση ίνων σους ἀλλά γνωρίζεις ότι η πρός οι θε-
μη ἄγνωστη μαυρίδα μ' έπιτρέπει νά στερθούμε τού
τού μαργού. Εσι σέρα προστι και κυτταλού θε-
τούς γλαυκών παίρνουμε, δειπνός θ' θίξεις ιντινε-
τούς ήδηντα παραπομπών. «Επιθετός νά τηγανίσεις,
ραδιτάσις, αντονταργάσις, ήτι παρουσία μου, ένα μά-
δινος ήταν πόρθησες αύτό ήδη. Και ίτινα, δύλιος μετ-
διώσας, το κύκλωλον θηράσιν λαζανία άν-
θηκεν;

— Ἀγαπητή Δριθούσε, καὶ ἀντὶ τοῦ διέρου
θι μὲν ηὔρουμε βεβαίως ἡ ἀπροσδέκατος αὕτη
ἐπίσκεψις τοι πολλῷ πλειον ἢ ὁ γλυκύτερος ὄ-
ντος. Ἄλλ᾽ ὅποιοι θεοί δημιουροῦσι, φαίνε,
τὰ ἀμύρεσσα τούτο οὐδεποτε εἴναι! ὦ, τοῦτο δέ τι

πεπάντας ήδη ον τοῦ πάκτωρος. Οὐχ ἡττον ἢ Ρό-
μιον ἐξεπλήνητο μεγάλως ἐπὶ τῇ ἀκαίρᾳ ἐκε-
ί πιστούσι.

— Ήπειρος, φατάτη, είπεν η Φιλοκής Ἀρέσουτη, ης τὸ βλέμμα δύνανθροβόλει λα τὸ σώμα
φέρει ἀμά καὶ ἴπερσσον εἰς σφοδρᾶς συγκρίσεις,
καθ' δούσιν θάλαισσον οὐτὶ μετὰ βραχὺν
τετριγόνην ἡ Ρόδοις θάλαιτο νευρερχωμένη, ἀναζήτητον τοῦ Θεούλατος Ερμιονοῦ.

„Αλλ' έκαντο άφεσικ τό διωρθέν κύπελλον ἐπὶ
οὐ ἑδάρους Ινδὸς ὑπῆρχεν ἔτερόν τι δοχείον ὅλως;
πάσιον, πλήρης κακίθεροῦ ὄδατος, μέπιν :

— Ἀμείωσε, φατάτη, ἀφ' οὐ δρῆψω ἐκ τοῦ
εἰδόντος ἀνθή τινά ἵνα πλέξωμεν στεφάνους· καὶ
ἔλλιθρον ἀλεπούδα ώς ὁ ἄτος..

"Η Αριθμώνας έλλειψησανος, φλεγμώνις ώπο
ού είναι της σφράξις συγκρινόμενης πυρατώ,
λαμβάνεται
τη δέσμη των ίνι του έιδους κυττάλων ήν
προσθή τε χειλίαν εν τῷ καθερών ωδών.
'Αλλά
διάς ποιῶν σταγόναν τινάς, ἀγρυπνίας καὶ
εἰδής οὐκούσιός στόντον τάκτεις χειραν άνελθησες...
Ὄ θεοί, θερ έπιν τοῦ ή τοῦ αὐτῆς εκπομπά!
Τὸ γόνωντα έπιστα δῆμα τῆς γονιών τοῖς αὐτῆς οἴ-
δην τὰ Μετειάτικά ιδειλατέσσαντα.

Ταῦτογράνος ὁ Τρίτον δέσισθε τὰς ὑφασμάτου ἔδη της κρυπτόβιας. Ιδών τὴν ἐκρυμμένην γῆραν καὶ λευχήμονα σκιάν, τὸν Ρόδιναν σπεύσανταν ίνα συλλέγει τὰ μήντη χάραν τῆς ὑποιθε-

ἐκπαριλώς, διότι αύτα, διὰ τοῦ ιδίου φρεμάκου μεγεθεστά, ἵταντήν εν ἀκαρι πέσης ισχύος καὶ δράσεως.

"Η νύξ παρήλθε, η χρονικότητας Ήρως αναφέ-
νεται ἀπί του αιώνος ἡμετέρας, καὶ εἰς τὸ μα-
δικά αὐτῆς φαιδρυνόντας ὁ σύρνας ἐκλέψει
ὑπόγλυκατάτου ἥριθμοντος.

Η παρά έτσι νυκτὸς ἀρνητοῦσθεν, οὐδὲ περὶ αὐτῆν, ἀναγκαῖσθεν ταῦτα νομίσων συμβούλους δέραιοι εἰπεῖν τῶν ὑμένων εἴπεις εὔτες· λογίζειν δὲ οὐδὲ πελεῖν ιπέργεια γένοντο, ἀλλ᾽ ἀπόλιτοί Νόμοι θεραψεῖσθαι τὰ μεταρρυθμίσεις αὐτοῖς μετασχετόμενοι κράτος ἀπόλοντο οὖν, ἀλλ᾽ οὐρανὸς πλάνου, λοισθεῖν τὴν πολύτην ἰσχειν, οὐτε πλεον, οὐτοί δέ τοι διδασκοῦσιν οὐαίσης, οὐτε θεραπεύειν τὰ τυμπάνα τοιασταῖς ταξιτροφαῖς ινδούσιν τὸν Ἑρμῆν τούτῳ πλώ- σιν ἀφέροντας αὐτῷ τὰ διεστοῦντα καὶ κατεργά- τα διώρθων· ἀλλὰ διάπερν δάκρυ, διαδέχε- ται τὸ πρότον καὶ τοῦτο ίκνει δάκρυ μεταμε- λεῖς εἰπερνοῦ. Καὶ γονιστῶντα, αἵτινες οὐργη- περά τὰ δοθεῖσα, οὐδὲ θάκαρας ἀφήγησαν τὰ πάντα πρὸ μαροῦ, καὶ ηὗτις, γενναῖα τὸ θέος, πειστεῖσθαι καὶ κατεργάται αὐτῖν. Χαρέ καὶ λι- δάριο, καὶ μαϊδανος συγκαταγμάτων οὐ τῷ πεποντῷ τοῦ χρείστοντος ἐκείνου συμπλήγατο, οὐπερ ὁ Τρίτων μετὰ δικρανῶν ἀπέτειν, οἱ δὲ ὑπόδεινοι τοῦ περικανέουν ἀλογον φύλλον φε- φάνται νοσηδόντονται πονημένοι.

“Ηδη τοι αρχή της πεταλίδης πάνθεστήριον και πέπλου μαγείας ἀπόβολονται, ευμάρινοι εἰρηνικούς ματά τῆς θεοφυγίας Ροδίσαις και συνωμηλαῖσσαις οὐθόμανος κατά τὴν αἰθίουσαν διέλιπον πάρα τὸν γαλερψέν τελτώντα τὸν θεομέρον Ναργιθίδων, αἴτινις πάσσαις περιάλλοντο τοῦ πεταλίου πρὸς κύνταν μίσους και φερόντων των.

Ούτως ἐπέφευ τὸν ἀργάντον αὐτὸς ἡ μέροφ πειρατεῖρα, ἣν ἡ θυμὸς μου ἔβαντε. Ταῦτογράπτον ὁ χρυσόβαλμος Φοίβος ἴντιλε τοῦ χρυσητοῦν αὐτοῦ ἀμέτοπος τοῦ πάθαμας τοῦ αὐτοῦ ἀποκοντού στι-
θερά τῇ χειρὶ θύειν, ἀμέτρητος δρομεῖς; πρὸς δια-
ίσιν τῆς μαλενεύμενος νυκτός, θήσις, πτονεῖσιν ὅποι
τὰς μαγαλοπρεπεῖς αὐτοῦ, ἀπέπτη τεχνία.

· Ή δεινόπτερος ξένη μου, ἀποχαιρετίσατε με,
ώφελος πρὸς τὸν αἰθέλα ίλαρρὴ ώς πνοή, ἐνῷ
ἄγνα, ἀνελογοῦσαμένη τὸ μυθύθες οὔτης Ιετέρημα,

ΚΟΡΝΗΛΙΑ Λ. ΠΡΕΒΕΖΑ

*Ἐργαστε, ἡ γλυκεία τοῦ Εἰχός ὑπερ, μεθ' ὅλης
τῆς πονητικῆς συνεδρίας σου!*

“Πάφτε δὲ τὴν ἀποσπειραντὸν τοῦ χαμηλαροῦ ληθεργοῦ ἀνέκωσοντες μὲν τὸ πρόσινον τῆς ἐπίδοσις χρώμα, τὸ ἑπτικόν αὐτοῦ εἰς τὸν ἀτέφυμον χλωρόν τάξητε, διὰ στίζουσιν ἐπεχρήτως τοικιλόγυμνα καὶ οὐκέτι ἄνθη.

Ο μικρόμενος ἐντὸς τῆς φέρεταις θεραπεύει συγχρήση καὶ μάρον ἀλεπποριαί. Σερφιτίδος πνοιαὶ ὑπερβολὴν θυματεύουσι μετά περιπολίδες τὰ πορροφρέστης ἀνθεύοντας πέταλα καὶ τὰ χρυσοτριπτήν τοῖς αλεποτρόποις ζεῦκται, τοὺς ληγγούς τοῦ σίτου καλλιεργοῦσι καὶ τὰ αἰθέλιαν φύλλα τοῦ σόδα.

Τη θαύματική τάση την ήτεκαν τού ήδη λιονταριστικό περιστέρι ή την έξοχη φαντασμαγορικήν ιντελεύτης· και γραφείν δύνανται· ένθα ή ποτέποτε ζωνταναλλάτασσε πρός την ζωήν, με τάξις κατατρεπούσιν ποδιάδαρα την περιβολή της και τὰς πολικές τυν θυμών και τοποθετούσις· Κυλίσσοντας μετά την θύμων μεραρχίαν.

ραδήν οὐτε πάντα, περὶ τὰ ὄποις ἡ νυκτίλα-
λος ἀπὸν ὑπὸ τὸ μελιγύνων φῶς τῆς μεγάλης
τὸν ἐμπονοῦνταν εἰλήνας διέσχισε τοὺς μελα-
νοὺς καὶ τεραπεύει, τόνους τῆς γηθεστὸς μονακῆς.

καν τούτων ἀδιάβατων, οἱ δέκα σεληγίζουσαι μετεπτροπῶς καὶ ἐπέμπτοι μεταφραγῆσαι τούτους ἴμωστρανούσαι οἱ νεκροὶ κερδῖαι τὸν πόνον τοῦ τε πλευράν των. Ή συγκλήτες των μετεπτροπῶν καὶ μεταφράσεως εἰς ἄνθρακας, ποιεῖται τὸν λόγον, πώς δὲ ὥργες, καὶ τὰς λαντοντίας τῆς κερδίας κορδεῖς εἰς παλαιοὺς εὐγενεῖς καὶ τοὺς

κοράλλινα τῶν περίθεμάν χείλη εἰς ἴρωτικοὺς οὕτους νους. Ὡς αἰλουρούμενόν εἰς τὸν αἰθέρα σελήνην χωρεῖται τὰς ὑποφρεστιδούμενάς ἐξ τῆς αἰχρᾶς ἵπεραντες

τῶν ὄντων καὶ καταπτέρεται εἰς τὸ βάθος αὐτῶν ὑποβούντο τὴν κίνησιν τῆς διδράχου αὐτὸν ἐνυποδητού καὶ ἀλληλουργούσιμα... Ἐνθημὸς δὲ τὸ παρεκάλεσθο τοῦ μαρύν καὶ οἱ προσκυνηταὶ μνιῶν ήσαν ἔκρομπτοι τῆς λειτουργίας... Ἐνθημὸς τὰς περάθους, εἰς ὅποιας ματ' εὐλαβεῖται εἶναι τὸ παρεκάλεσθο διὰ τροφούσαν τὸ τάξιμα των... Ἐνθημὸς τὰ πρέβατα πᾶν ἀπεμαρύνοντο ἐν τῷ θαρρού τῶν ἀνθρώπων καὶ πᾶς ὁ βρεῖτος καὶ μοσθόντος καθησυχαστός καθηστατο γοργοφέρος... Ἐνθημὸς τὸν βασικὸν μὲς τὰς πουντεκούς φέδονος; των, οἱ ὄποιοι θάνατον ἀπό τοὺς διθύρατος τῆς παντηγράματος... Ἐνθημὸς τὰ τραγούδια τῶν περίθων, εἰς ὅποιας πράγματα ήσαν, τὸν γρόβον... Καὶ ἐν δύο θινθρέσι κανέν, ἀποθανόν τὸ ίδε, τὸ ἴστον διατρέπει ζωτικόν της μητρὸς μαν:

“Ἄς πᾶν νὰ διονισά μάτια μου,
πάς απορρῆτον καὶ ἀγόντα μου·
μηνὶ πορ’ ἀλλοδ τοῦ ἀγόντος
κ’ ἐρένα γ’ ἀπαράπτο.
— Πούδες, δενθρούλα μου
καὶ σὲ Παναγιώταν μου...
— Καὶ ὃν θύτας ὁ πλούτος, νὰ καθη,
δέρη νὰ μη δικαιωθῇ.
— Καὶ σὲ τούτη τὴν προνούσιον
της Ηρώδεως τὸ πρωτόπουλον,
νὰ τοῦ καούν τὰ νευτά του
νὰ κάρη τὴν ὀρματα του.

Ἐνθημὸς τούς ἀθηναγόρας μὲ τὸ ζωρῆν,
τὸν ἀρμάζοντα στάλιγμα, καὶ τὸ μέγα τύλιγμα,
τοῦ ὄποιος ὁ γενεύος ἀντῆχεν οἱ ἀράνι
ἄγρων ἀπειδίων καὶ κατέκανεν λευκάς εἰς στρυγμούς
τὰ περικλεῖτα τῆς Πενεογείας... Εἰς τὸ βάθος τοῦ
ἐρέσσοντος τοῦ ἰονίου διαγράπεται ἀμυδρός τὸ
Κίρκυρα καὶ εἰς τὸν πότνιον επικρατεύοντα ὑδάτα
ἀντεναλλάται γιαλός οὐράνιος.

Ἐνθημὸς πότνιος γιαλός οὐράνιος ὁ ὥστος
τοῦ σημάντερος γιαλόν! γιαλόν! γιαλόν! διὰ διεργάτη
μονών λοιπούς, διεπινόμενος, μόδιος ὑπερβολῆς τοῦ
πεπλοφόρος γιαλός, πρὸς αὐτό... Βυθήτας κερόβη-
να μεταβαλνόντα εἰς λιανίνα... διδύνεις τὸν
γιαλούρον ἐπὶ τὴς λεπτής, ἵνη εἰς παρθένον ἐπειδὴ

“Ολαι οἱ ὄντυποις αἴσται καὶ πλευται ἀλλαι
συντάξις ἐπινέργευσαν ακατά τὰς ἡμέρας τοῦ Πά-
τρα, φοροῖ εἰς τὸν μηνὸν τοῦ ἀπόδημοντος.
Καὶ εἰς τὸν ἤργαν καὶ κατέραινεις εἰς γλυκατε-
μόν ἀναμένεις μετράθουσι ποὺς τὴν ὄλην του.
Καὶ ἐλάσις ἡ χρυσούτερος τῆς ἐπικνόθου, βικυ-
νικῆλούσσα τὴν πελλαμένην καρδίαν τοῦ διαγρά-
ποῦ την μελλούσαν ἀπόλαυσιν τὴς εὐτυχίας ταῦ-

τῆς διὰ χρόματον ἀστυλάπτωτας ζωτικόν καὶ
μάρτισσαν.

Ξπερίδων Οἰκενέμου.

ΕΙΩΗΡ Μ...

ΑΠΟ ΣΤΑ «ΚΤΥΠΑΓΩΤΑ».

“

“Οταν κοντά σου ἔλλω καὶ καθίσω,
δοτες καὶ ἀν ἔλλω λίτες, δοτες καὶ ἀν πονῶ,
διαν τὸ σπουδαῖασι που φιλόποιο,
λίπτες καὶ πόνους μᾶς τὰ ξεχνώ.

“Οταν τὸ κεφαλέα σου δικομητῆς
με χάρη καὶ ὀμορφάς ε’ τὴν ἀγριόλεπτο μου,
καὶ μόνον μένα λές πάς δημητρέ,
μεθέος γλυκούδηντος τοῦ κορδού μου.

Κι’ δταν τὰ χρίσια σου τὰ θλογημένα
σθων αγριόθου καταστροφά φτωδά
— ε’ τὸν κεφαλή μου ἀπλάνοντ’ ἐνωμένα
για νὰ σκορπίσουν καρδία τρυφερά,

μένα ε’ τὰ χρίσια σου τὰ τριψερδ
— ε’ τὸν μαργούριν σου ποδή δέπινω,
κάτω δι’ τὰ μάτια σου τὸ τοστρατερό,
— ε’ τὰ γόνατά σου μᾶλλον νὰ πεδάνω.

Κλεάνθης Α. Βασσαραδάκης.

ΒΙΓΓΙΝΙΑΣΙΙ: ΒΥΑΓΓΕΛΙΔΟΥ

ΤΟ ΜΥΣΤΟΡΗΜΑ ΕΝΟΣ ΣΥΖΥΓΟΥ

—
—
—

“Ἄδοναγια! τὸ δίοργα σου ἀραι
τυρή! —

—
—
—

—
—
—

“Οπατή μου μαρών τὴν ἴνανδην μενού
λας ἐχεδεῖθη, ως ἱρόνων. Μὲ υπερδέχη μὲ κα-
κίς συγκεκριμένους χρήμαν, διότι κατὰ βάθος
μ’ ἀλλάτρων πλὴν ἡ οὐσίαρχη οὐσίαρχη φυγοροτάτη,

“Ενστὸ ὁ ἥρως οὗτος έδει τραγούματεβ μετ
ετράπεινοι τοις διένοταν ἀμνηστην.

Τὸν ἀρών ἥρωϊκάνων εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ εἰς
τὴν θάνατον οὐδὲ καὶ ἐινήθη, οὐδὲ μια ἡμέρα
τὰς ἀγάλας. Ἀντίτερα τὸν κεφαλήν καὶ μὲ πα-
ρετρόπος, τὴν δὲ συγκάπτοντο τοῦ δέλταρφουν ἡ
μάνος ὁ τρέμος τῆς χειρὸς του κρατούσθη τὸν
γραφεῖον. Ἀπέστρι τὴν χειρὶ του διποιόν μη μοι
παρεδίξῃ τὴν συγκάπτοντο τοῦ φυγορού του
βλέπει εἰσθενάς ὡς λεπτὸς φραγένων εἰς τὴν κε-
φαλήν μου ἔστειλεν νὰ τὴν ἴστενῃσα. Τὸ δὲ ἀπο-
δειλεύει τῷ εἰπον, ὡς φύστην δικαιολογίαν, διε
ινσταλλητος, καραυγούσιον με διὰ τοῦ βλέμμα-
τος, μοῦ ἐκάλεισε τὸ στόλιο διὰ τῆς ἥρας ταῦ-
τας φρέσκιες :

— Κυρίως δὲν ἔνιος νὰ με δικαιήσει περὶ τῆς
νικατάλητης σου.

Καὶ μοῦ ιστρέψει τὰ πότη, ἐπεκαλούσθη τὴν
ιργούσιαν του. Ποτί, ποτί δὲν δὲ διλαστοῦ ἔνστρ
ὁ ἥρως μου μέλις διγεύθει· ποτί δὲν δὲ εἰρητούν
ἔστειλον του χάρην ἐνσφρ τὸ ἀγγελικόν ἔναντο
πλάσμα, η Ἑλλάς μου, παρεπέντο μεταξόν με.
Τοῦ δὲν αἰτεῖ πολύμου, αἴτη τοῦ μόλιον τῆς ἥρ-
ως καὶ τῆς διγούσας, ἀντὶ δὲ νὰ μελάσσονται
πρὸ τῆς ἀπειρούτου ἐπανούσης καὶ σταθερότητος
μου, δεκαπέντε μάλλον καὶ ἐψυχάνετο μετ’
ἴμοι, ἵγια δὲ ἐπομένουν πλέον τές στρατεύ-
κινες καθ’ δε μέριστα ἀλλοτι καὶ θήσων
μοι ἐλάττι.. .

Θε δέρβουν τὸν πατέρα μου δὲν δὲν μι τίγα-
πελον ἀν εἰσαργέμενος εἰς τὴν οἰκίαν δὲν συ-
νάντον τὴν ἀπόδημην περὶ τοῦ ἀνατολικού. Εἰσελ-
θὼν εἰς τὸν κοιτῶνέ του εἰρόν μετανοῦ τῆς φωτο-
γραφεῖας τῆς μητρὸς μου, η διέτρευν ὁ πατέρ
που καὶ εἰς τὴν εὐλαβήνταν ἀνάμνησην. Τὴν ἡμέ-
ραν εἰς θέση κατεργαζόντη. Μὲ ἀλλα εἰκόνων μου
ζετεῖται τὴν πρεπεῖται του, μὲ εἰκόνων μου ἐπέστρε-
ψεν δὲν τὸν πρεπεῖται του, τὸν οπατέρου του
μετανούσην διέποιεν τοις ἀπόπτοις μού νὰ πα-
ραμείνει τὸν πατέρα καὶ νὰ τῇ ἴνεται τὴν δύνα-
μην τῆς ἥρωας... .

Ταῦτο μ’ ἐρειλέξει μέχρι διαρκῶν και ἀλλοι
νὰ τὸν καθήφου μετανέμεινται ἡμέραις...
ἢ καιρὸς περιφέρεται ἀντὶς ἀπόπτοις, δὲ τὸ δραστηριό
μέριμναν τινὰς τῷ ἥρωας διηρέει φυγοροτάτην

λιν νά τη δηλώσω προφακτός. Τῷ ἐμισθόρεστῷ τὸν Ἰησοῦ μου καὶ τὸν ἀπόστολον μου νέ περιφέ
την τὴν Ἐλλήνα με, λειτεῖται λατιπορίας τὴν
εὐχῆν του. Πληρῶς τὴν ἑπταετήν σάπτην ἀνέλ-
μενον ἔνταγμάς την ἀπάντησην ἔτες . . . γαν, ὅπ-
λια διά τις συγγραφές μου. Οἱ πετρίδες ποιεί-
σαν τούς ἔρων τους ἀνταπότα τιναρέας τὰς ἀ-
δειάς του τὸν ἀντίμεμον τὰ νυμφεῖδα τὸν ερώτη-
σανταν, οἵτια μὲν καταρροθῇ καὶ μὲν ἀποκληρο-
ψει τρόπος δραλεῖς τοῦ ἀπέκρινος του καὶ βεβαϊστο-
κοῦ του.

Ο Ἰησος οὐ
εἰλίκιαν αἰσθητού-
λισσουν ἀργεῖν
εἰς τὴν πρώτην
μέρη ή τὰς εἰ-
σινθετικάς τούς
τούς σόρανος.

Ἐσπέριν τι
μενος της τρα-
ματέρεως μάκρη
συνειδένων μάκρη

'Απεδειλίσαν καὶ ἔργα τὰ τοιάντα ἀ-
πειλήσαν, ἀλλὰ δὲν ἴσωρροισθεν. "Ἐξηρολόθουν
λεπρών τὸν μυρεῖται μου. Οὐ κατέρ μου σύδην
μοι ἀπέδειλεν ἐμοὶ ἔμοις καταστὴ σκυλωρπότε-
ρος καὶ βάλον ἀκρότοτος, ὥσπερ οἱ Τρηφενὲς οἱ ἄκα-
ρυντοι.

Δέος ἐπει παρθέλθουν οὐτοί· ἀπό δὲ τῶν πηγαδώματος σταθερός καὶ ἀμειβότως, ἡμέραν δὲ την ἡ Ἐλλήν μου μοι εἴπε γελάσκω, ἐνῷ τρέψεις τὰ
ἔπει τῆς ἀ-έκουσας μες :

— "Αγι, Φιλήσαιν, θά μ' εύρεσχες πολὺ γρεβεν
διὰ νέματων . . .
"Η φαλαρίστης μοι τὸ Γλαυκό διώτε ἡτο πλήρης

εργάτους και δραστηρίτων μι τι εικονιστικών
τη έτοι, ως ρόδον προέλεξε.

“Αλλην τινα θυμέαν ποιήσουν ἀφ' ἐνθε, σοβή-
σουσανάν ἀφ' ἔτοιον, εἰτέ μοι :

— Θά γεράσω εἰς τὸν ἔρωτα σου, φίλε μου...
— "Ο Έλλην μου, τῇ ἀλεγον τρυφερός, ὁ Ἰρος
μου δὲν δίνει χρήσιμα κάτια να προσγενέσθαι..."

Ἴπο φαῦλος καὶ φάλγεις, ὡς εἶναι ὅλος αἱ
αὔρια τῆς θελητικῆς ἔννοιας, παρέχουσα εἰς τὸν
ὑπόλημαν τοῦ μηνὸς μίσθιον. Ἀντίστοιχον
ταυτωριῶν τοῦ πάντα φωτισμῶν τῶν μάρκων ὁ
φρεσκαμένος τοῦ φωτισμῶν τῶν μηνὸς γραπτός
λεπτός της, σπεριόζουσα περὶ ἑκάτη τοῦ μύρα τῆς
νεονότητος της καὶ διὰ τῆς γλυκασίας ποντού
τῆς περιστούσης τῆς εὐρροπήσεως, τοῦ φρεσκά-
τος, τῆς ἀμπλικής. Η 'Ελλη' ἐποιεῖ οὖτις μόνον τόπο
προσφαλές καὶ διαπεριττώτος διὰ τὴν κόπτυσσαν τοῦ
βλέπει μόνο. Μόλις γνωστό τοῦ λόγου τῶν γλυκασί-
των παραστατικῶν μηνῶν νέα κατα-
στάση, μόντα
Ναΐς Καρδιαγγει-
βιος, καὶ η τοῦ
νεονότητος εἰς τὸ
δέλτα τοῦ κα-
κορά ποτύ
ὑπέβαλε πάντο-
τοπούς, ιδὲ η
διδοῦ τὴν γέννη-

καὶ εὐτελεῖτος, ζευγόμορφος τὴν φύσιν μου σε-
τῆς φερεδρήτητος της. Ἔπει τὸ οὐρανὸν ἀγτι-
θετοῦτο, διὰ τοῦτο τὴν πλημάχην ἐπὶ τοφοῦ τον θεως.

Ιερούς ούτος ἡστὸν ἐκ τῆς φύσεως τῶν ἔθνων
τῶν εἰσιθημένων, μάτια φαντάζεται θεῖα, οὐδὲ δὲν
πάρεσται, οὐδὲ τελεός. Ευεργέτειος μεθ' ἡμῖν
τὴν πρώτην ἐκπαλάξιν τοῦ εἰσιθημένους. ἐν
ἡ τῆς εἰσιθημός τοῦ Ζεύ, καὶ μεθ' ἡμῶν
εἰσιθημόντων θεούς ἀκεγονεύεται, μεθ' ἡμῶν εἰς
εἰσιθημόντων.

στέρκων την συλλογούν. Ο πετρός μόνο επιφανείς
της τραπέζης δεν έχουν κερδισθεί ποτέ. Τόν
περού άνωσθεντος είναι της αλών του. Έως
εδώ μακριά έχει στηγάγει διαχρονικές βρεφικές.
Συγκάμια τη βλάσια ζώντων, με άγνωμα
και μειωμένα απέργραπτα οδύνες και δι
εις παρεπ.; Εγγραφήσθηκε επί της μαρρώς του.
Αρρώστων πάνω ανέβηκε τη γέλια δικαίωσης με την
τηλεοπτική ίκανότητα τους; πλέον δέν θυμίζει
την πλορά των δεσμώτων και την έδε
κρινή προφήσεων να μοι ξεράρχεται δι. τη θηλελην.
Θύμωντος όπως μέχιραρέτα εξ ολοκλήρου,
διὸν Ιχθύην. Απέντος ειλικρινῶν τόνων
εκ της έλειπται ματ της μυρτικής μαρ
καί ιδείσθητη ζευγαρτες εἰς τὸν κροτάριον
τον οπήρων εἰς ἵν τῶν σπεντών πετρών
εν ἡμέναιςτηπλανίαντομονταναί εσ πετρή
πολτόν.

τὸν πάθον μου μίκην μένον ἔχον περιπού-
δης ἡ θυμόψηνος νόον παρερμήνη ἦδη τὴν Ἐλ-
λασσονίδην τοῦ πατέρος μου. Γόνιμοι ἀπράγματο-
τοι ἐπιπλούσιοι διὰ τοῦ δεντροῦ ἤρωτος ἀ-
πομένων ὑπόστην, ὑποσχέσιον ἕποντος τοῦ
οὐαὶ κατοπίδον τὴν σύνηγρην μεν τοσούτην
τι, ὅπει ωλέει νὰ δύναται πλέον τάχισθεσθε...
Ἐπειδήδη εἰδούσης, εὐθύνουσας, προει-
δή την μακραίτερη μερικήν ληφθε-
νταί εἰς τὸ ἐρωτᾶμεν, δὲν ἐρωτᾶμενοι οἱ
οὖτι καὶ καὶ τῇ δέραστοις εὐτυχεῖ ἐν τῷ
τούτῳ τῶν βεβαίων καὶ τῆς διαμοιρας,
τηνάκτον σαρθρὸν τις σπένει, μή μάρτυρι
εἴη, εἰς ἡ τὰ εἰστήκην ἢ πρόρα καὶ μή μετί-
την γέγραψαν εἰς τὸ σώμα...

χ., σταύρο τη λησμονήσει εἰς ταύτη στηγ-
κκθ' οὐ; γνωρίσεις θηλέως, όπις δὲν είμαις η
λαβ..; έτοι η εύτυχε μης, η μάλλον η εύ-

πουνείσθαις συνειδηθοῖς αὐτές, είναι μάλιστα τὰ θέματα της Ελληνικής πολιτικής πόλων πάνω ανεκτικές ήντας και μάλιστα προβλήματα το χρηματικόν ταξιδίων κατά τον προσώπου τημάνων; . . .

μετ και βίβλιον; ἀν δὲν θεὶς ηλπιούσουν διετά τὴν στρατηγήν, οὐ δ' ἀριστεῖς ἐπειδὸν τὴν δύναμην αἰτεῖ τὸ τέλον μετα. "Οὐον καλλίστη να μετανιώνεις, ως Ιρανοςτα, ἀγαπώντας πάντοτε δικαιο-

"Επλέπειν μέχι της θάλασσας θέλουσαν οι πάντες οι οποίοι ήθελαν να γίνουν ημέρας πολιτούς και τρώγουν αύρια φίσις από την θάλασσαν του δωρεάν μας. Η παραδόση αληργείας, με τα καλύτερα ρέματα υπό τη φρεσκάδα της θάλασσας, συντρέπεται με την εύσεβεια και φρεσκάρισμα...

Ούρανοι του ποτί θέου ἀνέβαλος καὶ γέλεις· μᾶς
ὑπηγγείλεις μελλόντων, καὶ μὲν σύντροφον εἰς
Ἐλλάς, γλυκεῖς, εὐάσθετον, εὐδαιμόνιον, κα-
ταλλήλοντα μετενέσεων καὶ τοῖς ἔλαχιστοις τῶν
εἰδῶν μου, νά τορή τὸν οἰκτὸν μου τερκυνὸν ὡς
μελλεῖν περιπτερές, ὡς εὐδαιμόνια γυναικὸν Παρα-
δίσους, ἡ εὐδαιμονία τοῦ μελλοντος ἣτο βαθεῖα
καὶ θαύματα.

— Διπλαδό, φιλάττα μου....

— Οὐνομαζόμενοι Φιλήμων· τὸ δύναμις τοῦτο
προκατέχει εὐτελῆ σογίνηστρον βίον, δελφόν γέρας.
Διπλέτι καὶ ἐγώ τὰ μὴ δημιουργικά ή Βαυ-
αλίς σου....

— Ή ζερσόνες Βαυαλίς μου, οἱ λατραίν...

— Φιλήμων τῆς κερδότης μου, πάσσον ή Βαυα-
λίς εἶναι δέλτια μετριστοῦ !....

Ἐπειλαγόδοροισίν εν τῷ γαλετῷ τῶντος τοῦ
δύο δυνάτων τὸν διάμορφον οὔρον, ὃντος αὐτὸν εἰ-
δόντων καὶ κακούν, ἀγαπαύμαντα τρωφίας. Ὁ κα-
τόπιν περιελεύσιμος ἀπὸ τοῦ κορμοῦ προστάνθιδος
δρυός δὲν εἶχε τίσσον χάραν, δοκεῖ ἡ Ἐλλή μου εἰς
τοὺς ἄγνωτους μου, κρηπαδάντα ἐπὶ τοῦ τραχύλου
αὐτοῦ. Ὡς τρωφάς λέπει τὰς γλυκυτάρες ἀδικε-
ῖσσαν εἰς τὴν ἔρεταλαβίδι τὴν γυναικά! Ὡς τρωφάς
καὶ ἀρρενοτῆτα συμάτη προστασία ἐν τῷ ἤρετι
τοῦ ἀνδρός! πόσους φρεσκά κεκτητάς τὰν Σιών
δύο, καὶ ὅποις ρέδα μάνεται ἐπὶ τῆς ὁ-
δοῦ ειπειν!....

Ἐν μέσων νέφος διῆγετο ἀνά τοῦ γελάντους
φύλωντος μες. Αἱν ἀγένων τάνον, καὶ ὡς Ἐλλή¹
ιου γεννητῶν διὰ τὴν σποργὴν Λαυρίου πολὺ διά
νοσός· πλὴν ταχὺς τὸν παραμύθιον καὶ διεπά-
λαιον τὸν λόπον της διὰ τῆς ἄγατης μου.

— Θε την ευτυχίην, τη βλέψον, από την έκ-
παιδεύση σας πάντας για την επόμενη ζωή σας.

("Anno 1908")

Πλὴν μόλις πέραστε κανένας μῆνας
διάλαπτε ὅψι, κι' ἀπὸ Παναγία
ἔγεινε διάβολος καὶ δὲ τῆς γρίνας
κ' ἔδηνε τῆς δυάστης ἡ υαυτία.

Ἐξι μὲν γλωσσα, φίλοι, σάν παπούτσι
καὶ πείσμα φοβερό σάν της καιπήλας,
μαλλιά μεγάλα καὶ μναδό κουκούτσι,
θυντὶ καὶ φένα λισσασμένης σκύλλας.

Δέγει πως είναι χριστεπημένη
και έννοει δουλιαίς να διευθύνη.
Ότι θέλει νάναι περηφρισμένη
και δι φαντασθή πρόπει να γελν.

Καὶ τέρα σύζυγος ἀπελπισμένος
μισθὸν τὸν ἔρωτα σὸν ἀμαρτίᾳ·
οὐ μαῦρον Ἀδην εἶμαι κολασμένος,
Ἇς ἀτέλειωτη φωτιά καὶ τρικυνία.

Ἄχ ! τί νὰ κάμω ; πῆτε με , γειτόνων
νὰ πέσω νὰ πνιγώ , ν' αὐτοκτονήσω ;
πᾶς θὰ περάσουν τόσοι μαῦροι χρόνοι
καὶ πᾶς μ' αὐτὴν τὴν Μέγαντον θὰ ζησῶ ;...

Οὐμας . . . καὶ μᾶ παρηγοῦμεν μεγάλη
μονον θαλασσούμονει τῆς ψυχῆς εἰμού τὴν ἀληγόνη:
Ἄθον γ' ἐπτῆρος διδέκαλος ἔδω τὸ τῆ γῆ,
δὲν θὰ με πάρο τὸ τῆ ζωὴν τὴν δέλτη.

Αγιας Τελευτας.

-3001001-

Н А П А Г О Г Н

— «Μία αύρισκατε πολὺ μᾶλλον συδέραν και θι-
τακήν ή δυον θά ήτο φυσικά εἰς γυναικαία εἰκο-
παντατίσσα, δὲν είναι ἀληθές, ω μοι είπεν ο πατέρας

Ελλαρ. «Τούτο δε, διότι ουκεδίλλω ἐμπιπτεῖ εἰς τηνεργείαν παρέβοταν τοιχολόγοις μου. Έδω
εἰπών: εἰςέρθετε πάσον τραπέζη, ὅρμπτική καὶ ρα-
μπαντική θύρα εἰς οὐλακάν διεκποκατεῖται!» Όταν
εἰσῆρψαν μετόπι συρριεῖς ἀποθέμαν τηρη-
τῶν, αἱ διαμηργημένη τραχεῖα καὶ λαθαρτοί-
σαντοτε, ἔγινεται τόπος τοφοφόρων, οὗ πε-
πλάνω περὶ τὸ καθηγαγός μου, τὸ μέγα ἀπό-
κειμένον περικαλλὸν οὐλακάν εἰ μόνον τοῦ ἑρ-
μονοῦ περιβόλου τοῦ μόδι ἐφάντηριτος κατειχει;
αὶ ἀποτοπεῖον.

— Δέν θα είναι αύτό ἀνεκτόν, λοιπόνθν, ἀν
λέξισμαν πάντα και πάντα τὰ χρήματα πά-
τερου; Καὶ συνετέλει τὸν εὐηγέρτην μας πα-
τέρα, εὐώνιον τοῦ πρώτου χρονοῦ τοῦ δεδίνετος
εἰς τὴν χορυστὴν εἰδουσαν τοῦ ὑποβιωτηρίου
οὐλεῖς μετὰ τρεῖς συντροφούς βαζοῦνται.
Αὐτοῖς τούτοις παραχθεῖσιν μετὰ φρεσ-
κούρα δέδονται ποτηρία παντούνται, μετὰ φρεσ-
κούρα δὲ οὐ συγχρηστόν μεταλλάξει μετ' ε-
πεισθεῖσαν ἡμαντεῖς. Κατὰ τὴν ἀπογέρσην, ἐπιθί-
νονται τὸν τόπον μετὰ τὴν ἐπιστολὴν (πελαργού),
οἱ πατέρες καβαλλάρεις μετὰ θύμοντας οἵ τις
τετραμμένας τινὰς φαροράντες, οἳ ἦγον ἕπ-
θεοντος ὡς εἰλακρινῆς ἐμοιδελγοντας καὶ ἀμοσα με-
τὰν αὐτοῖς μετατίθενται τὸν πατέρα
Χαλκίπαρην ἢ ἐν ἴντινται περιπτώσει τὰ εὐθυτε-

τῶν μάρτυν ταφοπατεικῶν θιετρικεῖται τὴν μέσην τῆς φυσικῶν πονών ταῦτη· πατετρικής· τῷτο ἐπειδὴ καὶ παρούσι τὸ δεῖον καὶ ἀναδόχου τοῦ αἰσθήματος, ἐπειδὴ τοῦ εἰκόνος τοῦ Χριστοῦ, φύων τοῦ πατετρικοῦ μονοπατεικοῦ τοῦ ἀλεπούδης τριμένα δύο νόσους· θρησκείας· ἢ τῇ ἄγριᾳ μεταβολήν τοις μερικαῖς Ιταροειδεῖς μὲν ἔπιπλατες καὶ αἰλουροειδεῖς τὰς ὑπερβοσιεῖς μου. Καθ' ὅλην τὴν ἀπόρειαν ὁ κακοδόξος αὐτὸς Μάτιος παρηγόριος μὲ τὸ δέον καὶ σωτηρίου αὐτὸς βλέψας τὴν ἀλεπούδην τὸν ἵπποτροπικού μονο· μὲν μάλιστα συνθέτεις, πρὸ τῶν καλλικάλων ἀποτροπικῶν πλεόν στρατηγάς τὸν βρέφεντος τοῦ ἐπειθούσα του, καθ' οπίγματα, τοντούσα μὲ τὰν ποτηρίους κακοποιεῖται.

»Καὶ οὐδὲν λας ἀμφιβολῶν θεὶ ὁ διώκτης οὐ-
ος τῆς χρήσεως κατέτηγεν αἱλεν ὑποστόλῳ τῷ τρόπῳ
εἰς τὸν πατεργαγόν μου τὸ ὄλμοθυμόν μου αὔτοῦ.
Λαὶ τῷ ὅντι τῇ ~~περίσσει~~ περίσσει

εἰ ἀπειλήθην μάλιστα δι τὸν θέντοντο
καὶ συγχώνει τὸν χορόν, ἐξαπέντεντον
ταῦτα πολλάκις τε καὶ τρεῖς.

"Η έπιτελίσης αυτή μοι κατέβαλσε τα
τεράματα ως το μελλόν αισθάνονται, τῶν ἀδειασμάτων και ἡτούθινων ἁμαρτιών τοσούτων συντετρομέ-
νων, παραποτέρων καὶ δυστυχῶν, ὅπει μὲ τὸν
πόλεμον τὸ ἀπόφευκτον, ἢτις μετέβη τάσσει ἀρνητι-
στος καὶ ἐκεντευτήστον, ἔγραψε εἰς τὸν Πελλαῖον
Οὐλμῷ δῆ τοι βίος μου καθόπιστο τυρκοῦσι; καὶ
τι θεράπευσιν ἡ ἐπιχειρίσια μόνη τὴν ψυχήν,
διὸν διεπέσαται καὶ μὲ λειτουργεῖσθαι τοῦ ἀποκλει-
σθεντοῦ ἀνθρώπου; περιττούλησις τὴν γλαδίαν
τοῦ οὐρίου μοι Πελεγον πει τῆς ἱετάλεσιας τοῦ
παρατελμοῦ ἀγάμηματος. Πέρχον νὰ ἴρων διά-
κονος ὅμητάν τον Ηεδών, ἵνα παρεκάλεσιν αὐτὸν
μὲ διον τὸ θάρσος φον διώνεισθαι τὴν ἄπο-
γονήν εἰς προτεγχή εὐθετώτερο καιρῷ. 'Αλλ' αὐ-
τος κακομημένος ἦταν ὅποι τὴν οἰκίαν τοῦ τοίχου
καὶ πλευράσσας ἀμφεβδῶλος τούς ἴδιουσιούς
καὶ ἐφαρμόζων ἐνεκάνθισ μου ὡς τερρός μου· κατ'
ἀπρότεττούντος ἀμφού, μὲ πράξη μεταξὺ τῶν

Παρεγγάμενη δὲ ἐν τῷ ἴδειοτεσμῷ μέν οὐτὶ φαντὶ τάπει τὸν ἀπόκλεισθαι εἰς τὰς παρεγγάμενας πόλεις τούτην τὴν περιφερεῖαν περὶ τὸ περιβόλιον ἔνθεν μαζεύει τὰν τὴν πατρίδα θεοὺς

Ωδοίν τούτοις προβλέπουσαν το τοσοῦτον ρυμαντικὸν μίζην τὴν μελετανόνταν εἰσόδησθαι. «Βασιλεὺς οὐκέτις οὐ πρότερον» ἡ δὲ ἱεράτεια μηδέποτε, ὅτι τὸν γενόμενον οὐ δὲ ἱεράτεια μηδέποτε, θέτει περιπτώσεις εἰς τὸ βέβαιον τοῦ οὐρανοῦ οὐδὲ τοῦ Ήπείρου εἰς τὰς ἑρακλείτες.

— Εἶναι φροντιστέρων σύντο—εἴπε τέλος μετάνοιαν τούτην χρηστήν, οὗτε μήδις ἀγνούμενος τὴν φωνὴν του—διδίτι μὲν δὲν τὸν ἄποτονθρόνος δράμαν τῶν καλλίστων μετροῦμεν μετὰ τοῖς ἀκολούθαις τὰ Ινγκανα: μετ' αὐτῆς πολλαὶ τε καὶ μετά-

—Ομαλογών, έπεικολούθησαν ή κυρία Χλεμάρ α τὸ ἐπῆχερ αὐτής μειδέσαι, εὖτε ή μανιάσεις ου πάνταν ἀλεπίδης τὴν μεστίγων, διότι νέ μη ποτε περιποτέρον εἴη: ἐπεικολούθησαν διετοὶ τὰ μεταστορχητά τῆς σογδαῖς μονάρχης πορών τὴν χρόνον. Καὶ εἰν τούτης, εἰδίς; ὡς ἢ οἱ οὔτε θέσθισθι εἰς ὄντον βαθὺν καὶ τὸ ὠραδι-
τὸν ἑνέκτην καὶ ἁζεσσιν μονάρχων ἕτο-
κεν, σούχι ἄπει τύφεων εἰτὲ πελάγον φένον κα-
μψον, μηγαντὶ ὅποι λαπτόν πελάνον, τερά πά-
νηράν θέρην τὸν κάπην. Τοσάκις δὲ ἐπεικολού-
θησαν ἀπειπάρθην νά ἴσταρεψον οἰνον μιτεμπο-
μένην, ἀτε, δεκτὸν λιτὸν τέλον: ὥθησεν τὸν σό-
ρον, εἰρέθη: πρὸ τῆς θρασοῦ, εἰδον δι τὴ ἀμάκη ει-
δον σταματήσειν πολλάττη.

τη δύνα το σύνθημα, οι ίπποι ήρωες; Ή μαρτυρίους εἰς τὰ ὄπειραν αὐτῶν ποδῶν καὶ ὁ Πάνδος, πρωτοπόρος ὁς ἦτο, τενδρὸς λόγων τινὲς μεταῦ τῶν γχαλέων καὶ ἀποτίστως πρωτόμον. Καὶ νῦν ἡ πόλις νὰ ἀμυνθῇ τὴν τημάνιον τὰ ποταμοῖς ἐπρογόντες πρὸς τὴν ὁδόν.

Ἐκτετροπαγέννητος καὶ ὅρθι ἵντος τὰς ἀμέτηντο περιτίσσης ἀνθρωπῶν τὰν νῦν ρυθῆ ἐπὶ κοριλῆς τῶν ἰστων ὡς καὶ δύο ὄπλους νὰ ἀντετρέψων τὸν ἄνθρωπον ἵστη τὴν ἔδρας του. Ἐπῆδηπ καὶ ἕγος εὐθὺς κατέτη γῆς καὶ ἀρχαζόντες ἐν τῷ μέτρῳ δάσους, τοιχοῖς τε τριγωνοῖς, ἐν τοῖς στοῖν φρεγγοῖς ἀπολόντες ματαῖνον βάρζων ἀποτρέψαντων διεπικαρέμενον ὑπὸ ἄγριας βάτων. Ἐπειρίθινον νὰ ἐπικαλεσθεῖ βιβλεύειν, ἀλλὰ δύο ἀπηχτίστες ἴμαντρομα μοδὸν διέσκοφν τὰν φυτῶν.

Ἄδης ἀνθρώπου ἐκατεύθυνε γάπτωμος χαμοὶ καὶ εἰδούσιος τὸν Πειλὸν τὸν ἄρπαξ τὰ πιστολικαὶ καὶ νέοφροπτον κατ' αὐτῶν ἀποτελοῦνταν συνάρτητοι στάθμοι του· ἐν τῷ μεταξὺ τρόπῳ ἀλλητικοῖς εἰς τὴν θέσην τοῦ ἡνάρχου, λαμβάνοντας ἡνίας, μαστιγώνοις σύνους καὶ τὸ δυργανόν χάνεται ἐν ἀκαρίᾳ εἰς τὴν καμπινὴν τῆς ὁδοῦ.

Ἐπιλεγενόμενος καὶ κακονεμένος ἴπανθλός τότε ὁ ἀκαγούμενος μοῦ.

— «Ω! τῆς σαφράζεις! Ιστέναις περιποιούμενος τὴν ὄπρην μοῦ, οὐ κωφα μᾶς κατέτρεψε!» Ήλαντούσιον πρωτοθίνον καὶ δυστόνον, οἱ κακούργοι εὗτοι θάτικανάμψοντας πολυπρόθιτερο. Στραγγίζοντες εἰς τὸν βραχιόνα μοῦ, ἀγάπτο μοῦ, ὃς περαθόμενος τῷ προχωρήσαντι βίβλετο τούς εἰς τὴν βαθεῖαν συγῆν τῶν δάσων. Ἀκούων τὸν κελληριούμονα ρυπού. «Η δροσερότερος τῶν δικιγών νομάτων τοῦ, ἴχνευσιν εἰς τοὺς κρυπτῶν τοῦ θαὶ σοὶ ἀπαντήσῃρε τὰς αἰσθήσεις, ἥρη δὲ θάτικανάμψοντας εἰς τὰν ἀποπλόνοις εἰς αἴμα τῶν πληγῶν μοῦ!»

«Οἱ ρυματικοὶ αἵτιοι φρόντες τοῦ ὀλοτελῶς μὲν ὑγιαλωτῶν καὶ διοις μόλις ἀγχούσιον κάρπον ὀλλαγὴν θήσαντες πρὸς τὸ ἀνθετάντον τοῦ δάσους, ὅταν διασθαμένης ἤσπιτην δυπτεῖν ἡ ἡρώης ρυματισμούς τριχύντων,

— «Εἶναι ἀργὲ πλίον! ἐμβόρετεν ὁ ὄντερος τὴν δυστυχίαν μονι, ὁδὸν ἱρετόντας εἰς βίβλους διώκεται με. «Βούλεμε, τὸ οὔτετον ἰσως, ἀγκετάποτε ποτάμον. Καὶ νῦν ἡ πόλις νὰ ἀμυνθῇ τὴν τημάνιον τοῦ μήρους τελευταῖς, γενίδος αἰμάτες.

«Ἐτὶς γάλη την προσάσσανταν πρὸς στηρήν τὸ μέτωπον μονι καὶ ἡ περίπτερίς του μονι ἑράντην ὑπὲρ τὸ δέοντον ζωτρὰ καὶ πειθειταὶ δι' ἓνα πληγούμενον. Μὲ ἐγκατέλειται καὶ μὲν ἡ ἀλμάτη παχὺν ἔργην πρὸς τοὺς ἀλλατος. Ἐπικελθόνταν εἰ πυροβολούμοι, φυναὶ σπαρεκτίσαντα συνανεγκόνταν, στηναγοὶ τὸνούσθησαν ὑπερβολαρού, οὓς ἐπικελούθησαν φροντίδες στηρή.

Ἐκτελεσμένην ὑπὸ τοῦ τρέσου καὶ ἀν λαθρόγυρον ὑπέρθινοι μόδις ἀντιλαρφεῖσαν ὅτι θύμια προσέφεραν ὑπὲρ τὸν δέοντον τοῦ ἱροτος καὶ τῆς ἀφροπτωτικῆς δύστηνος Πειλοῦ, ἔτσι τοντοὶ ἐπὶ τῆς γχλόν, δέ τοις ἀνθροΐς, ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ ὑπόποτου διεκριθοῦσαν γιναέδονται δι' ἀπόδημης βιβλεμάραι, προβεβλοῦν ἀπὸ τοῦ παρακειμένου δέσσους, ὧδησσαν ἴντετον μονι, μοι ἴφιωνταν τὸ στόχον καὶ ἀκάλυψαν τοὺς διθελαικοῖς προσδέσταντας δὲ τὰς γαλέας μονι πρὸς τὰ ὄπλα μὲν ἀπῆρον τοῦ ἰδρόντος οὐχὶ θυμοὶ καὶ Μαν βιβλεύοντες. Μετανέχθησαν εἰς δρυμά τι, διπερ μετὰ τοῦ αὐτοῦ-ἴενταντος δυντοκού τόχους. Εἰτε τριητίνην τὴν ἴσαρφην χαράν, αἴτινες μὲν ἀκράτειαν καὶ τὸν τοντον τῆς νικητρινῆς αὔρας ἐπὶ τοῦ μετώπου μετάξ δὲ τὸν κραδασμὸν ταχθοῦς θηρατισμοῦ ἀτμόνταιραν θερατήρων τῆς συνθήσεως καὶ κρότον βιβλέτων ἐπὶ στόποντα δαπέδου, ἀκίλοσθος πολλὰ δύραι ἀνοχήσιοι καὶ ἀπενκαλεσθεῖσις μὲν ἀβεβαλωτῶν τοτεστῶν εφορεύσαντες εἰς τὸ δεντρον τῶν λαχτανῶν. Μὲ ἡπλωτοῦ ἐπὶ μαλακῆς στρωμάτης, ἀφίσσαν τὸ ἱρον ἀπὸ τοῦ στόματος μονι, πλουσίαν τὰ δεσμά μονι, τὰ ὄποια τὴν ἀληθεύσεις δὲν ἔστων καὶ πολὺ σφριγκτα, πολλὰ πρόσωπα συγγρόνως ἐξαλλούν τὰς αἰθούσες καὶ φωνὴν ἀγηματούσας, φαινούσα-

ντησία καὶ ὁ ὄμβριος παιδιγγάρως; Διεπαπεθαίνοντες πρὸς χάρην ἀπλάδες ἀπεινήτητος κατεύθοντας τούτους τοὺς κατεύθυντος, μετρὶ ἡγεμονίας τούλλων ὑπέρων ἐξανθετούστος, μετρὶ ἡγεμονίας ἐξανθετούστος. Οὐδεμία παρατομούσθι διὸ θά διεργαλάσσει τὸ ἐπινθέτον τύπον. Εἴλη θυμῷς νὰ χρησιμούσῃ τοῦτο, ποιος ἐμπονεῖθεν μόνιν ἀπογράπειν καὶ ἀποστρέψειν πρὸς τὸν ρομαντισμὸν!

Τόσον ικ τῆς συγκινήσεως τῆς διακατεγύρωτης μοι ὡς εἰ τῶν πολλῶν εκλογμάν, δύσιν καὶ τῆς χερᾶς ἐπὶ τὴν ἀπότομόν μοι, δέκαρον ἀνθεύοντας δὲν της συγχέσεως δενοὶ καὶ τές μεταμοίρες δὲν της ἀπεριεγένεν μοι, δέκαρον ἀνθεύοντας δὲν της συγχέσεως μοι. Οὐδεὶς τοῦ Πειλοῦ, δύσις περιέμενον μέλλον νὰ ἀπονοεῖ φρίλους καὶ ἱροτοκούς λόγους ἐξανθάγη καὶ συνεκνέθει ἐπὶ τῆς σημῆλες ταύτης διεθλώσεως τοῦ ἀλγούς μοι. Τὸ βλέμμα τοῦ ἀποθέτον μὲ τὸν σκοπωπάτωρν καὶ σφραγιστικώτερον τὸν τέλος :

— «Ιδού οἱ τρυγκονικαμφίδια λαζαπολαγκαπτή διεσπεινοῦσι! Διὸ θά προσθέσεις η δέλτας λέξεις ἐπειγηγρατικές ἐν ἀπλόδηψῃ. Όντανδεμάραι Πειλοῦ Χέλμηρ ἀπερράλλατος καθόδις καὶ ὡς ἀνεψήδες καὶ βεπτοτενός μοι, λεπτομέρειας, τὴν ὄποιαν ἡγεμονίας τούτης τοῦ βιβλοῦ τοῦ πατέρος. Φυσικῷ τῷ λόγῳ ἀποφράγματα καὶ ἀναμερόσθα τὸ γράμμα σας. Κολεκτήσαντες δὲ εἰς τὸ Ιναρχον ἀλλα τὴν δηλώσεως της ἀνταπεκρίνην ἀνελλιπῶς εἰς τὴν πρόσωπους ὑμῶν καὶ γνωρίζων τὰς ροδαρτικές σας τάσεις ἐξυπηρέτησαν ταῦτας δύνατον τούτων τοῦ διακρίνοντος τούτων τοῦ πατέρος. Εἴλη θυμῷς τοῦ δέοντος τοῦ διακρίνοντος τοῦ πατέρος πρόσωπον τοῦ διακρίνοντος τοῦ πατέρος σας. Θελετεις νὰ πληρωφρύσετε περὶ τῆς τύχης τῶν συντετρόφων μοι, εἰς οἵστιανταν ρόλον

III

— Καὶ τὸ πάθος ἐγένετο θυμῷ καὶ μάθημα; εἰς ἡρόες σας.

ΕΠΙΣΤΟΛΙΚΟΣ ΤΑΞΕΔΙΑΣ

Ἐπιστολὴ σας ἐλήφθη. Ἐνέργειαι ἔγένοντο. Θ' αὐτοὶ γάρ τινας οὐκέτι τὸ ἀποτέλεσμα.

Κεφ. Ι. Χ. Κωνσταντίνη. «Επιστολή σας μετά πραγματεύσας έπειτα. Συγχρόνως είναι βραβεύσται. Ήταν σες γράψαντας προσχώστας. Κεφ. Ι. Η. Στ. Ι. Κωνσταντίνη. «Επιστολή ας έπειτα προσχώστας θ' ἀπαντήσωμεν ἐντάσσει. Κεφ. Κ. Β. Ταλέρηνος Συγχρόνως είτε στέρε βραβεύσται, προτελεσθείται ἐάν σαρώνεται ἀσχολώντας, ή σες γράψαντας προσχώστας αντικανόμενους συντάξεων επειλέγεται. Κεφ. Α. Μπ. Αμασίδης. «Απαντήσωμεν προσχώστας ἐν ἐπάντια. Α' Ε. Κ. Κελετήρης. «Επιστολή λόγω λέλιθρων, ἀπαντήσωμεν προσχώστας. Κεφ. Κ. Β. Βάζης. «Ανακαίνωμεν ἐπέλεγον τραγούδησαν, κεφ. Γ. Β. Καρασέβης. «Ανακάίνωμεν συνθρογκήν. Κεφ. Γ. Χ. Τάνεθος. «Ανακαίνωμεν συνθρογκήν. Κεφ. Α. Χ. Ν. Όρθος. «Ανακαίνωμεν συνθρογκήν. Κεφ. Α. Π. Πάνορμος. «Ανακαίνωμεν συνθρογκήν. Κεφ. Β. Κ. Μουδανίδη. «Ανακαίνωμεν συνθρογκήν. Κεφ. Β. Κ. Πρωσσοπούλην. «Ανακαίνωμεν συνθρογκήν ὡδῶν καὶ τῆς Ε. Γ. Κεφ. Α. Β. Παπαρίζους. «Επιστολή μετ' ἀμβούλακα τοῦ ἀλιρίθην εἰγκριτούμενην. Κεφ. Μ. Σ. Αθηναϊδη.

διότι οὐ πάντα καταλληλος τρόπος"), διότι νέοι απείλησαν τον σταθμό, την παραλία, δύον διαρρήγησαν την ανάβαση επειδή τρέπονται και τούς έπεισαν πειρατές, οι οποίοι απέκλεισαν διαρρήγησαν την ανάβαση καὶ δραπέτησαν σωραῖς Τάνος ἡρώων, οπότε ηρεμάσαντες ήταν οι Έλληνες καὶ μάζαις ουκ ελάχιστοι γιαρούσαν. Διαφέρουσαν δὲ τὴν θερέτρους ἡ μετὰ τὴν φύση της συντηρησης, ἣν διατηρεῖ πάντα περιβόλους μαρτυρίου. Αἱ γυναῖκες ἀλλοι, οι οἵτινες οὐκέτι οὐδὲν οἴονται τὸν Αἰλενίδην Νικολέανθον, εἰ μιστὸν τυραννίης πειρατέων, πάντοτε θέλουσι να μεριάσουσι ὅλον τὸν βαθύν της λαπτίκης τῶν πλευραντων πάντων ἀνθρώπων. Ή Αἰλενίδης Νικολέανθος ίμψαν δὲ τὴν Κλασσική πατέ τὴν επικανόναν τοῦ πατέρου τοῦ Αἰλενίδητον μεταβαλλεῖ. Πάλιν νέοι απειλήσαντες

Εποιείνται : οι να της επική : πάσι για την παραγγελτρική σε
διεύθυνση δύναται εις την αγαπητότερη της ;

Έξι άλλους διάλογους της παραχθήσεται της,
παραδίδονται . Τα διαβάζονται δια βαθύτατον καθώς είναι

την περίπτωση της απόφασης της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την επένδυση στην Ελλάδα, με την οποία θα προσθέτεται στην ανάπτυξη της χώρας.

‘Η Κλεοπάτρα Βασίλισσήν κατά τούς διπλολογισμούς τοῦ χρόνου ἴδρυσα τὸ φέρετρον τῆς ἑστίαρ, η̄ δὲ τικραχὴ τοῦ ‘Ἀλέξου περὶ τὸ τίλος τῆς θυμάρας Διαβε τοσούτον μετέλαβε πεπτώσεις, ὅπτε ἡρούσε νῦν κατασκύψῃ εἰς δια-

ΑΓΓΕΛΙΑ

ΑΓΓΕΛΙΑ

Αξέποντας την περιγραφή της αναγγελίας μαζί την λίαν
προσεχεί, ομόβλεψεν τα δύο της τίτλους συνεπαιράστες
και αποφάσισε να θυμάσθαι την απόφασή της. Τότε γράψαν
την απόφασή της στην επιτροπή της Ανθεμοποτίας «Ο-
μαρινός», Τραπέζης, και οι τρεις της έπειραν πάρα πολλά
ταξιδιώματα ταλού: «Εν Τραπέζῃν πρ. 10. Εν τῇ
Επιτροπῇ Τεωρίᾳ 12. Ήν Ρωσίᾳ ροΐ. Εν Ερώπῃ
πρ. χρ. 2,50. Εν Τραπέζῃν 202 Φεβρ. 1903.

Κωνστ. Δ. Ἀρτειλάρης.

—**TYPOU ΛΑΕΞΑΡΟΥ ΝΟΜΙΜΑΤΙΚΟΥ**—
πλατεία, Χαροκόπειον έπος 6-7, απέναντι Κοσμοπολίτη.

TYDZIE ALLEGRAPOW MONTEMATYCY

πλατύ, Χαμδή πνεῦ χάν ἄρ. 6-7, ἀπέναντι Κοσταρίφ.

φρου εἴσους ἀνηστάτα, καὶ πλεύσῃ π. χ. ὡς πανταχός τοι
ιον καὶ τὰ τοιαῦτα, ὅτα δὲ ταῖς ἀνεψιότηταις τοῦ παρι-
όλαυ ἐργάζονται ή—δη μαρξὸς "Διαίτες ἐπιρροής σκοποῖς τοῖς
τῷ πρόβληματι λέγουν παντοπολιανούς, πλεύσεις τοὺς ὄρθρα-
καὶ τὰ ὄντα ταῦτα.

“Οτι δημος, με και τα ώρα του θυσαν αλεσσαν, θυσαν
από εμας, από την προδόσιαν και λυγρωσαν, διν ηθοφορη
κανέλη, παρατρέψαν ειν τον μακρύρον του και είπεν
μηλιάσμαν γυνασα μετα μαροπ, που μαροπ
τοπ. Τριχαλιά ή πλαγια όμως της, Κλεοπάτρας
απειλείνας ήτο ιστρη, ποτήρι, ομάρι και είχε μαρά-
δημητριανό σφραγίδαν. Ο μελισσος την κόρην δ-
κεινούσαν ερε διεν θειν εις ωραστήρας;

Περιέβαντον οι Διόσκυροι εὐλείαν ἐλά—ή “Ἀλεξάνδροι Καισαρίωνοι, ἀναγνωριζομένοι τὴν φύσιν αὐτῶν, καὶ πρότοις τὴν καρδιὰν της εἰς τὸ σπέστον διείσθησαν. Η Σαμποτίρος έπι έλλασιν· μόνον τὰ γειτάνια τῆς θεραπείας. Ο ‘Ἀλέξος μετὰ φρίστης τὴν περιφέρειαν ὅπου νοῦ μαρτυρούνται, ἀναρέπειν ψήφη η τοποθεσία τους· οὐδὲν τίποτα διανοεῖται.”

πειναίσθαι δὲν ἡγουνήθη τὰ δυορθρή πολὺ ἐπὶ τοῦ στήθους
καὶ τὴν ἀπὸ τῶν λογγιμῶν τρέμουσαν αἱρεσλήν τῆς κυρίας
πρόσωπος.

('Ακολουθεί).

Ιανόφραδης Α. ΦΕΣΤΕΡΗ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟΥ Δ. ΕΤΟΥΣ

Αράθ. 2. "Η Α". "Επειγός της Βουτηρίδος (οὗτος Κυρηναίας ο Πρεσβύτερος). — "Γένε τὰς παχυγάλας, πόμπα
(πότης Κορφ. Πρεσβύτερος) — Ἀκούσας εἰπούση· Κατὰ τὴν γεωργίαν (οὗτος Άσων. Βασιλεὺς Λαού). — "Οὐαὶς
εὐρύποδες, κόπανά σου Ἀγάλη. Ταῦλον τοῦτον. — Περάπλες δηλ. ποιῶντας (οὗτος Σενεφόρος Λευκούνος). — Ἄριδός
ἡ εἶλος Αμάζωνας (οὗτος Κορφ. Πρεσβύτερος). [Ιανκάδε; Φαῦ; Εγγίνης]. — Πεινασταῖς μῆναις: "Γέτι τὸν ἡμί-
λιον: "Η φολορία τοῦ Κείρια, Διακάνης [Λη]; · · · Αρεσκόντες — Ηρεσκόντες — Επιρρήλες: "Π. Μελέζοκα, μαθη-
ταὶ [λεγεῖν] Γρεβίλες" (εἴδετο Ερμ. Ταῦλοντος)

Άρθ. 2 «Πλατηνής γένος (πεδινής Ιάσιας Α. Πρεβέζας τόπου). — Η πρώτη μεγάλη, ποτίσμα (πεδινής Αλινούς), — «Αρκηγή έκπτωσης: Κατά της χαρακτηριστικής (βαθύ αεώνων Βαρελαδίου), — Η επόμενη, δεήγη, πρωταρχική (πεδινής Ιάσιου), — Η μέντε, ποτίσμα (πεδινής Ζευγρίου), — Η μεταπτυχιακή (διεύθυνσης Τανάστοτης), — Η λατρεία, ποτίσμα (βαθύ Νικολαΐδεων Μαραθώνων) — Παραλήπτης μεμαντίτης, — Ο πόλεις μυού, πόλημα. (πεδινή Αχ Ιάσιου) — Ταξίδι μηδών: Η Φυσική της Ιάσιου, Ιανθίνη η μελανότητα — Θεάτρος νεροποτάσσων, — Εθνάρισμα, — Καρυπούλι: Η Μαραθώνας, μονοδρόμη της ιανθίνης αγοράς την ίδια θεάτρου.

¹αρον. Σ' αἱ ἔτες πενταετίηι (πεντή) Μοργάνιας ή Βρεστιώτου. — Πατητικού δεγμού συ τοῦ ἡ Συνέστη Πανωνίων Σύλλογοῦ (πεντή ΕΠ. Τ. Ταβασιώτου). — Ιαρόποιον (πεντή, πρωτεῖον, ίδεις Σπουδῶνος Οἰκουμένων) — Σύντομον (ή πεντή Επειδή Σπουδῶνος). — Ακανθίστορη; Κατά τῆς χρυσοφάραγγος (πεντή ΑΙΑΝ. Βαπτιστικοῦ). — Πακτητικού Χρυσαΐς, Διάγραμα (πεντή Γεωργίου Καρατζᾶ). — Τηλί της Λιούσ. Οι πελεκάνοι Σινέστην. «Ο μητράρχη ἡ ή μητράρχη, Δίσκη Λιορέως». — Β.: Διάλεξις Περ. Διαμαντήν. — Ηπειρώτικα, — Καιρούλλις; Η Μαγιάλικα, ριθτός (Ιανεγρόντιος); (πεντή ΕΠ. Ταβασιώτου).

¹ Αριθ. 4 οἱ δὲ θρησκευματίοις (ὑπὸ Κορινθίων Α. Ερεβαζίωντος). — Παρθένοις, θηγά. πρωτό. (ὕπ. Σευρελώνοι οἰκουνόκοτος). — Αὐτοίς εἶναι επιτοκή κατὰ τὴν ζευγαρτήσεων (ὑπὸ Κορινθίων Ιωνίωντος). Κρεπίδαι πατέρων, ποιῶνται (ὑπὸ τ. Σταυροῦ). — Τὸν τῇ θηγάνῃ Αρδηλίωνας Σωλ. Ο' Θ'. οἴων ταῖς καρδίαις παρῆν. «Βίδημα δράμ.» — Π. Α. Μ. Ο' Ηπειρώπολης Ἱεροδολίων. — Νέα οἰνούποιος. — Γ'. Διαβλήν: Παρ. Διαμεραντή. — Κηφρατέα. — Αίγινα (οὐαὶς) Επιστράτειας ρύκαλλος. — Θεάτρα ημεροτάνατος. — Αρρεβόθινος. — Βαρπαλίς: Ή Βαρψίλα, μικτοτέρα (Μητρὶ Γρεβιλίδῃ Ειπα. Βαρψιλίδαντος).

ἀριθμός 5 Αἱ πλίνθοι τῆς Τελλαί· — «Αἱ μάρμαρές (οὗτοί γε οἱ Καρπαθίοι)· Τὸ δέρας (οὐδὲν αἱ καρπαθίους)· — Μικρὸς ποτὲ μηνὸς τούτῳ (οὐδὲ στυλίστης οὐδὲ βραχίονας). — Πόρος χρόνος διάτεκτος, πάντας (οὗτοι οἱ Κρητικοὶ ή Πρεβεζανοί). — Αἰγαῖον ἄστορον ταῦτα τὰς μεραρχήσαστας (οὗτοι οἱ Χαροκπίδες). — Οἱ άστροι οἱ καὶ δὲ Κορεῖς, ἀπόγ. παντοῖς. (οὗτοι οἱ Ηγεταῖοι). — Νεφελοπόλις: Ή Κα (Henry Greville). — Έπι τῇ 21 Μαΐου, ποιγάνια (οὗτοί γε οἱ Λητοί). — Γύναι τὴν θάλασσαν. Η δημόσια πάνηστρη παρ Μαρίνησσι. Τὸ δέλεβρον τοῦ Δημοπολίτη. — Αλληλογένεστές· — Επιγράμματα Η Μαρίνησσα, μυθιστήρια (ήρωες Ηρίος Greville) (οὗτοί εἰσαν Ταξιδεύοντες).

Άρθ. 6 Ο γυναικείος χωραρχός ήταν ο «Ελληνικού Μισθωτού» (πρώτο Κεφαλαιός Λ. Εργασίου). — Η Πατριωτική δέσμη της (πρώτο Συνέδριο Ολοκλήρωσης). — Αναγκή η ποντική κατά της χωραρχείας βάσι της Βαλασσάνης. — Ήτη Κ. Χ. μεταξύ άλλων. — Σημαντική γη (κατά τον ίδιο θεό Βαλασσάνη). — Επειδή πολεμάγει... — Τοποθετείται στην Καστριά, Σέλινθο Φάρεων (πρώτο Ολοκλήρωμα Κυρώσης). — Το κάστρο σαν Επαρχιακό έπαθλο. — Μηδέν ανθρώπος. — Διατηρείται. — Νησί εκτός — Επράττεται. — Επονομάζεται φάραος. — Επιστρέφεται στην Ναυπάκτη, μεταφέρεται πάλι στην Αρειάδη (πρώτο Κεφαλαιός Λ. Εργασίου).

—Αριθ. 7-8 Παπιαρική μόνο πρές την Εβοκόρδα —Εγγύηστα των ίδιων (μηδεὶς κορηγίας ή Αριθμεῖστου). —Η Παιδιάκης, δέσμης (πλευ Σαρών) —Οικονόμος —Εγγαγός, πάρημα (πλευ Ερέτου Χατζηδημονίου). —Ιαντίκης πατέρας (πλευ Δ. Ρομπίτης). —Κοινωνικός πάνορμός (πλευ Άντα Ιανώ) —Σύνορα. —Το χωρίς την καρέκλα, ποικιλάτης (πλευ Αλμυράς Καύρηλης). —Κηφιάς Χάν (πλευ Κανεντ). —Επιχείρησης Βοστοργάδης. —Η τάχη του καθιερώνει την εύρυγη εντυπών (πλευ Δ. Λαζαρίδης). —Το γιαν θέλει ο θεός των Φωτ. —Η στάντιν της απόστασης. —Ο φρέσκος της πατέσσης. —Τα κορηγάτα της ζώης. —Εμπορ. Επέρχεται την ημέρα της Καρναβαλιού. —Μετανάστης. —Κανονικός. —Πρωτεύοντας καταγέννησης. —Ζευγάρι. —Εργάτης Παραγωγής. —Είλικ